

Liikenne- ja viestintäministeriö
kirjaamo@lvm.fi

Viite: Lausuntopyyntö 20.12.2012 LVM/2718/01/2012

DNA OY:N LAUSUNTO LIIKENNE- JA VIESTINTÄMINISTERIÖN EHDOTUKSEEN TOIMENPIDEOHJELMAKSI HUIPPUNOPEAN LAAJAKAISTAN KEHITTÄMISEKSI

DNA Oy (jäljempänä DNA) kiittää mahdollisuudesta lausua Liikenne- ja viestintäministeriön (jäljempänä LVM) ehdotuksesta toimenpideohjelmaksi (jäljempänä ehdotus) ja toteaa kunnioittaen seuraavaa:

1 Yleistä

DNA katsoo, että ehdotuksen lopussa esitetyt toimenpiteet ovat kaikki asianmukaisia. Erityisesti kaksi ensimmäisenä mainittua toimenpidettä ovat kannatettavia ja niiden edistämisen tulisi olla sääntelyn kehittämisen keskeisiä tavoitteita:

- 1. Helpotetaan langattoman matkaviestinverkon tukiasemien sijoittamista kaupunkialueella rakennusten yhteisiin tiloihin tietoyhteiskuntakaaren yhteydessä;*
- 2. Selvitetään uusien taajuusalueiden ottamista langattoman matkaviestinverkon käyttöön sekä korkealta että matalalta taajuusalueelta;*

Toimenpide-ehdotus 4 (*Kehitetään ratkaisu matalaenergiatalojen riittävän matkaviestinverkon sisätilapeiton varmistamiseksi*) varten LVM:ssä on jo perustettu työryhmä selvittämään asiaa. Matalaenergiatalojen kuuluvuuden osalta tulisi erityisesti huomioida matalaenergiarakennusten käyttötarkoitukset ja tarkoituksenmukaisuus rakentamisen sääntelyssä sekä rakenteiden ja rakennusten suunnittelun normistoissa. Langaton viestintä on syrjäyttänyt puheen välityksessä langallisen ja on jatkuvasti kasvava ja kehittyvä tapa toteuttaa myös datasiirron tilaajayhteys. Siten rakentamisen sääntelyssä ei tulisi aiheuttaa kohtuuttomia ongelmia normaalille elämiselle ja siihen oleellisena osana kuuluvalla langattomalle viestinnälle.

DNA katsoo, ettei IP-ryhmälähetystekniikan sääntelylle ole perusteluita eikä tarvetta.

DNA katsoo, että huippunopean laajakaistayhteyden määrittäminen korkeatasoisen kaksisuuntaisen videokuvan välittämiseksi jää epämääräiseksi ja on symmetrisyyden osalta perusteeton. Lisäksi DNA painottaa, että kiinteää ja langatonta laajakaistaa tulee edistää tasapainoisesti erilaisiin käyttötarpeisiin.

2 Huippunopean laajakaistan määritelmä ja sitä hyödyntävät sovellukset ja palvelut

Ehdotuksessa siteerataan erilaisia tutkimuksia ja tilastoja suomalaisten käyttämistä asiointi- ja viestintäpalveluista. Ehdotuksesta käy ilmi, että käytetyimpiä palveluita ovat yhteisöpalvelut, sähköposti, pankkiasiointi, keskustelupalstat, nettivideot, uutiset ja tilausohjelmajärjestelmät. Edellä mainitut palvelut ovat luonteeltaan epäsymmetrisiä, niissä tarvitaan huomattavasti enemmän tiedonsiirtokapasiteettia palveluntarjoajalta käyttäjän suuntaan kuin käyttäjältä palvelun suuntaan.

Huolimatta tosiasiaista, että valtaosa Internetin kautta käytettävistä palveluista on tiedonsiirtotarpeeltaan epäsymmetrisiä, on ehdotuksessa painotettu yhteyden symmetrisyyttä ja määritelty huippunopea laajakaista sellaiseksi, joka mahdollistaa korkeatasoisen kaksisuuntaisen videokuvan välittämisen. Määritelmä jää vaillinaisesti perustelluksi. Videokuvan korkeatasoisuuden määritelmä jää ehdotuksessa tulkinnanvaraiseksi. Ehdotuksessa "korkeatasoista", symmetrisen yhteyden edellyttävää videokuvaa ei perustella tai määritellä tarkemmin kuin, että se "täyttää suuren ruudun".

DNA katsoo, että myös kaapelitelevisioverkoissa välitettävä epäsymmetrinen laajakaistapalvelu täyttää kaikki huippunopean laajakaistan käyttötarpeet. DNA:n kaapelitelevisioverkossa tarjotaan jopa 350 Mbit/s laajakaistapalvelua, jonka paluukaista 3-20 Mbit/s riittää myös laadukkaasti kaksisuuntaisen videokuvan välittämiseen. Lisäksi langaton laajakaista, joka on monille laajakaistan käyttäjille jo ainoa yhteys, on luonteeltaan epäsymmetrinen. Tiedonsiirron symmetrisyyttä ei edellytetä myöskään EU:n digitaalisen agendan laajakaistatavoitteissa, mihin ehdotus perustuu. DNA katsoo, että symmetrisyys tulee poistaa huippunopean laajakaistan määritelmästä.

3 Huippunopea laajakaista EU:ssa ja Suomessa

Ehdotuksen johdannossa mainitaan, että Suomi pyrkii hallitusohjelman mukaisesti nousemaan Euroopan johtavaksi laajakaistamaaksi. Lisäksi Suomi on sitoutunut EU:n digitaalisen agendan laajakaistatavoitteisiin, joiden mukaan kaikkien saatavilla tulee vuonna 2020 olla vähintään 30 Mbit/s laajakaistaliittymä. Lisäksi samaan aikaan vähintään puolella väestöstä tulisi olla käytössään vähintään 100 Mbit/s laajakaistaliittymä. Johdannossa todetaan, ettei edellä mainittujen tavoitteiden saavuttamiseksi käytetä julkista tukea. Toisaalla ehdotuksen luvussa 2.2 viitataan Connecting Europe Facility -ohjelmaan (jäljempänä CEF), missä selvityksen mukaan EU:n komissio rahoittaa huippunopean eurooppalaisen laajakaistan rakentamista ja tukee sitä käyttävien palveluiden kehittämistä 900 miljoonalla eurolla. DNA katsoo, että ehdotuksessa olisi pitänyt selvittää, miksi Suomi ei aio osallistua tämän CEF-ohjelman kautta saatavan rahoituksen käyttöön. [CEF-ohjelman kotisivuilta](#) löytyvän tiedon mukaan laajakaistan ja digitaalisten palveluiden rahoitukseen varattu summa on

jopa 9.2 miljardia euroa, joten CEF-ohjelmaa olisi tullut selventää enemmän ja siitä pois jättäytymistä olisi pitänyt perustella.

4 Langattoman laajakaistaverkon edistäminen

Langattoman laajakaistaverkon suosio Suomessa on kiistaton ja ehdotukseen on kirjattu kannatettavia tavoitteita langattoman laajakaistan edistämiseksi. DNA katsoo, että ehdotuksessa mainitut toimenpiteet:

- *Langatonta matkaviestinverkkoa tulee kehittää osoittamalla sähköiselle viestinnälle uusia taajuuksia sekä nykyistä korkeammalta että matalammalta taajuusalueelta; ja*
- *Kasvavaan tukiasematiheyteen tulee varautua kehittämällä yhdyskuntasuunnittelua siten että tukiasemien ja kaapeloinnin tarpeet otetaan aikaisessa vaiheessa huomioon. Lisäksi kaupunkialueilla on tarpeen helpottaa tukiasemien sijoittamista rakennusten vinteilte tai muihin yhteisiin tiloihin.*

ovat erittäin kannatettavia ja ne tulee huomioida tietoyhteiskunta- ja uudistamishankkeissa sekä viestintäpoliittisissa linjauksissa taajuuksien tehokkaan ja tarkoituksenmukaisen käytön osalta.

5 Televisio-ohjelmien jakelu Internetissä

Ehdotuksen luvussa 7.2 käsitellään televisio-ohjelmien jakelua Internetissä. Luvun alussa viitataan viestiin, mitä eräät televisiotoimijat ovat esittäneet voimakkaasti ehdotuksen ja sähköisen median viestintäpoliittisen ohjelman valmistelun yhteydessä. Tämä viesti on sisältänyt vaatimuksen IP multicast (ryhmälähetys) -tekniikan sääntelystä. Ehdotuksessa käsitellään ryhmälähetykseen liittyviä haasteita objektiivisesti ja esitetään myös käyttökelpoisia vaihtoehtoja (CDN ja hajautettu jakelu), joilla AV-palveluiden jakelua Internetissä voidaan tehostaa.

Ehdotuksessa viitataan edellä mainitun vaatimuksen johdosta eduskunnan liikenne- ja viestintävaliokunnan mietintöönsä (LIVM 18/2012 vp) kirjaamasta toteamuksesta, että on tärkeää, että alan toimijat pyrkivät ryhmälähetys- tai vastaavan tekniikan käyttöönoton mahdollistamiseen ja sen kustannuksista sopimiseen, sekä yhtenäisen teknisen toteutuksen sekä kustannusten osalta. LVM jakaa liikenne- ja viestintävaliokunnan kannan siitä, että kysymys ryhmälähetyspalvelun saatavuudesta on ensisijaisesti kaupallinen. DNA katsoo, että kysymys ryhmälähetyspalvelun saatavuudesta on yksinomaan kaupallinen.

Ehdotuksessa mainitaan lisäksi, että jos teleyritykset kieltäytyvät tarjoamasta tiettyjä palveluita sisältöpalveluiden tarjoajille ja kieltäytyminen johtaa kielteisiin vaikutuksiin viestintämarkkinoilla, tulee selvittää, onko sääntelyllä tarpeen varmistaa markkinoiden tasapainoinen kehitys. DNA katsoo, että ehdotuksessa käytetään tässä yhteydessä liian voimakasta ja asenteellista terminologiaa ja valmistaudutaan sääntelemään ongelmaa, mitä ei tosiasiallisesti ole olemassakaan. Teleyritys voi olla markkinoimatta sellaista palvelua (IP-ryhmälähetys), mitä teleyrityksen verkossa ei ole toteutettuna. Se ei kuitenkaan ole markkinoiden vääristämiseen tähtäävää kieltäytymistä.

DNA katsoo, että Internetissä katsellaan yhä enemmän ja enemmän tilauspohjaisia AV-sisältöjä (myös epäsymmetrisillä langattomilla laajakaistayhteyksillä) ja näiden palveluiden saatavuus ja laatu on mahdollista varmistaa taajuuspoliittisin päätöksin. Keskeisin sääntelytoimenpide AV-sisältöjen ladun varmistamiseksi on määrätietoinen taajuuspolitiikka, minkä keinoin langattomalle laajakaistalle myönnetään lisää taajuuksia erityisesti alle 1 Ghz taajuusalueelta. DNA katsoo, että lineaarisen television välittämiseen Suomessa on riittävästi maanpäällisen television käyttöön varattua taajuuskaistaa, erityisesti, kun Suomessa on otettu digitaalisen maanpäällisen television käyttöön myös VHF-taajuudet. Lisäksi kaapelitelevisioverkoissa voidaan välittää huippunopeita (jopa 350 Mbit/s) laajakaistapalveluita samanaikaisesti useiden kymmenien lineaaristen teräväpiirto-kanavien lisäksi.

Kunnioitavasti

Markku Lamminluoto
Senior Advisor

